

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyed-
évre 2 frt 50 kr, egy hóra 1 forint.

Megjelenik mindennap.
vasárnap kivételével.

Főszerkesztő és kiadó laptulajdonos:

Vértesi Arnold.

Felelős szerkesztő:

Vértesi Gyula.

Szerkesztőség és Kiadóhivatal: Széchenyi-utca 1761. sz.
Kunz Sándor ur kereskedésével szemben.

Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel.
Egyes szám 4 kr.

A szabadelvű párt zászlóbon- tása az I. kerületben.

— Komlóssy Dezső kijelölése. —

A szabadelvű párt tegnap kibontotta zászlóját Debreczen város I. kerületében is, hol évről-évre több tért kezd foglalni pártunk s mindegyre növekvő bátorsággal ostromolja a függetlenségi párt leg-erősebb bástyáját. Pedig fegyverünk csak a nyugodt megfontolás, melyre hivatko-
zunk. Nem lázítunk a szenvedély vak gyűlöletével, nem használunk semmi oly eszközt, mely méltatlan volna a magyar-
nemzet nagy többségét képező szabadelvű párthoz. Elveink meggyőző ereje maga hódít.

Debreczen város lakossága, bár mint igyekezzék is az ellenzék nagy zajjal félrevezetni a be nem avatott közönséget, mindegyre nagyobb arányokban tömörül a szabadelvű párt zászlója alatt.

Örömmel üdvözljük e zászló alatt az I. kerület választó polgárait ama de-
rék, totótól talpig nemes jellemű, higgadt és komoly, hű és kötelességtudó férfival, élükön, kit képviselőjelöltül felállítottak.

A párt gyűlés lefolyásáról közöljük tu-
dósítónk feljegyzései alapján a következőket.

A városháza nagytanácsstermében d. u.
4 órakor nagy számmal gyűltek össze a vá-
lasztók mindahárom kerületből, de legtöb-
ben

jöttek be az I. kerületet alkotó Péterfia-
Csapó utcái városrészekből.

Az egybegyűlteket Fráter Imre pártel-
nök üdvözölte, előterjesztvén, hogy az intéző
bizottság, — ha az I. kerület igen tisztelt
választói úgy kívánják — most már ajánlatot
tehet a képviselő jelölésre nézve. Egyébként,
felkéri a választókat, hogy nyilatkozzanak.

Élénk „Halljuk“ kiáltások között

Géresi Kálmán

kollégiumi tanár kezdett beszélni, szépen, lel-
kesen és huzditva. Az utóbbi évek tapasztat-
lata szerint ugyan kisebbségben maradt az I.
választókerületben a szabadelvűpárt: de a
pártot azért igyekeztek összetartani, össze is
tartott az. Különösen pedig két körülmény
nem engedte, hogy szétfoszladozzék a párt.
Az egyik körülmény ezen kerület fényes, tör-
ténelmi multja. A budapesti IV. v. kerület,
melyet Deák Ferencz, a terebesi, melyet gr.
Andrássy Gyula és a debreczeni I. választó
kerület, melyet Tisza Kálmán (éljenzés) kép-
viselt, az a három nagy történelmi multtal
bíró választókerület, mely az újabb Magyar-
ország három nagy államférfiának zászlóját
lobogtatta. A második összetartó körülmény
a hazafiságnak az az erős érzete, mely úgy
megizmosodott, hogy a pártállást kötelesség-
nek ismeri, bármely körülmények között fenntar-
tani. Miként Arany János is a költő hiva-
tásáról ezt mondotta:

Ha későn, ha csonkán, ha senkinek da-
loly úgy gondolkozik a szabadelvű párt is,
hogy ezen kerületet, ha bár most kevés re-
ményiségével a sikernek bocsátkozik a küz-
delemben, a jövőnek meg kell menteni. (Élénk
helyeslések.)

Eppen ekkor lépett terembe gróf D é-
g e n f e l d József főispán, kit a polgárok
felállva és harsány éljenzéssel fogadtak.

Géresi Kálmán tozább folytatván beszé-
dét, azon reménységét fejezi ki, hogy azt az
áldástalan órát, melyben a kerület Tisza Kál-
mánt eltávolította, követni fogja, követnie
kell ama másik órának, amelyben a hazafias
szabadelvű párt ismét győzedelmesen fogja
lobogtatni zászlóját itt is. (Élénk helyeslések
Ugy van!) Az I. kerület szabadelvű párt ezen
nehéz, buzgó törekvésében támogatást vár és
kiván a testvér kerületek szabadelvűpártjától
a nagy szabadelvűpárttól is.

Ilyen tekintetekből keresett a párt olyan
férfit, akit felléptessen; s párt ő szerint
igen helyesen járt el, úgy, miként az okos és
körültekintő leánynező. — Elmenvén becsü-
letes helybeli polgár Komlóssy Dezső
(hosszantartó lelkes éljenzés) házához, követ-
kező eredményre jutottunk: találtunk egy
férfit, akinek egész élete — ami szemeink
előtt — folytonos munkában és a kötelesség
teljesítésben folyt le, a jellem és a léleknyu-
galom olyan egyensúlyában, mely míg egy
felől lehetetlenné teszi, hogy túlzó szenvedé-
lyek rabja legyen, másfelől azt, hogy haza-
fiúi és polgári kötelességiről, midőn azok
celezésre szólítják, — megfélekedezék.

Családi élete is teljesen méltóvá teszi
öt polgártársai bizalmára; ezt úgy érti, hogy
— amiről jegyzőkönyvek is tanuskodnak —
már atyja és nagyatyja is buzgóan, érdeme-
ket szerevezve szolgálták e várost és a hazát.
E derék elődök emléke mintegy kötelezőleg
maradt örökségül ő reá az utódra. — Igaz,

A „Debreczeni Ellenőri“ tárczája.

Mikor én vadember voltam.

Irta: Csőregh Gyula.

Négyeszer örököltem négy esztendő alatt
s az ötödik évben olyan árván maradtam,
mint az újjam. Négy örökségem tönkretett
teljesen.

Az első örökséget a nagybátyám azzal
a föltétellel hagyta rám, hogy gazdasszonyát
köteles leszek holtá napjáig eltartani. Hogy
hamarabb megszabaduljak tőle: feleségül vet-
tem. A feleségem a huszezer forintomat és
Nagyfejeő Béni barátomat elszöktette még
pedig a legsötétebb Afrikába, hogy valami
Gordon nevű uri embernek, a kit a pogányok
nagyon szorongattak Khártumban, segítségére
legyen. Mikor utána mentem: sem asszony,
sem pénz nem volt már, mert a mahdi, a
pogányok császára hatalmába kerítette mind
a kettőt. Hiába indítottam pert a pénzemért
és a hűtlen asszonyért: odaveszett örökre
mind a kettő.

Ez volt első ériahtkezésem a vadembe-
rekkel. Özvegygyé lettem és szegénynyé.

Egy év múlva másik huszezer forintot
örökölttem a másik nagybátyámtól. Volt

annyi eszem, hogy most dem nösültem meg
nehogy a pénzem ismét elkallódjék. Szeren-
csétlenségemre fölléptem képviselőnek s meg-
buktam. A pénzem megitta a választó nép, de
egyetlenegy sem szavazott rám.

A harmadik örökségemet a rokonság
marta el tőlem. Pörrel támadták meg a vég-
rendeletet s pöröltünk mindaddig, míg az
örökség birta. Mikor a perköltség és az
tizenkét ügyvéd megette az örökséget: kibé-
kültünk; de én már akkor, hogy megélhessek,
kénytelen voltam nyolczvan krajczáros nap-
dijasnak menni

A negyedik örökségemet pedig, mely
igazán engem illetett volna, a nagynéném az
atyafiságra hagyta, nehogy — mint végren-
deletében írta, — azt is éstelenül elpazarol-
jam. Most tehát én pöröltem be a rokonságot
s a kuria szerencsésen nekem is ítélte az
örökség egyharmadát. Hanem mikor az ügy-
véddel elszámoltunk: tizenkilenc krajczárt
nyomott a markomba, mint igazi jussomat. A
többit megint megették a fiskálisok.

Erre aztán az irodafőnököm így szólott
hozzám -

— Nem bizhatom oly emberben, ki alig
öt év alatt négy örökségnek s egy budai
háznak hágott a nyakára. Nálunk fontos
okmányok fordulnak meg s az ilyen kétség-
beesett ember végső szükségében képes még

a bélyegeket is lenyalni az iratokról. Keressen
más helyet.

Hiába esküdöztem, hogy éppen az
örökségem tettek s mmivé. Nem hitték; kor-
helynek és pazarlónak tartott mindenki.

Szorongó szívvel ballagtam haza laká-
somra, mert Kaparó uramnak fél esztendői
lakás és tartás árával voltam adósa. A pör
megnyerése reményében szívesen hiteleztem,
mert különben is megigérttem, hogy ha a
pénzemet megkapom, feleségül veszem a
leányát. Sáríka ugyan szeplős volt egy kissé,
de az öreg ferenczvárosi háziur és városi
bizottsági tag s e mellett már évek óta ő
készíti a nemzeti kaszinó portásainak esz-
máit, miből kifolyólag nagy befolyása van
mindenfelé.

— Nohát domine spektábilisz! — ki-
áltott Kaparó uram, a mint hazaértem, —
megvan már a pénz?

— Haj! meg, meg!

— Nono! Nézze meg az ember; más-
emberfia örülne, ha ilyen zsiros örökséghez
jut s maga még leereszti az orrát?

Elővettem a bugyelárizsomot, mire Ka-
paró uram föltette a pápaszemét, hogy na-
gyobb élvezettel szemlélje a pénzolvását.

— Itt van ni egy gara-ig! s ezzel az
asztalra borítottam a zsiros örökséget.

Kaparó uram lehajolt az asztalra. meg

nem parlamentí ragyogó multtal bíró férfi ő; de hiszen eddig életpályája is más volt; azonban egész élete, jelleme, magas műveltsége teljesen megadja neki azt a kvalifikációt, melyet egy országgyűlési képviselőtől általában megkívánni szoktak. Ezek után kérdezi Géresi Kálmán a választóktól: méltóztatnak-e megnyugodni abban, hogy az I. v. körületben a szabadelpárt Komlóssy Dezsó urat jelölje (Zajos eljenzés: Eljen Komlóssy Dezsó!) ha igen akkor indítványozza, hogy küldöttség menjen érte.

Fráter Imre ismétli az előbbi kérdést mire újra Komlóssy Dezsó megéljenzése volt az egyetértő válasz, mire József István, Davidházy Imre és Kovács Lajos választó polgárokból álló küldöttség Komlóssy Dezsó lakására ment, aki néhány perc múlva megjelent, a közönség lelkes eljenzése között Fráter Imre tudomására hozta a gyűlés egyhangulag hozott határozatát és felkérte nyilatkozat tételre.

Komlóssy Dezsó

azt a tartalmas, kedvező hatású szép beszédet intézte a választókhöz:

Tisztelt választó polgártársaim! (Halljuk!)

Debreczen város választó kerületei közül a második és harmadik már napok előtt keresztül ment a tűzpróbán, a mennyiben pártunk, a helybeli szabadelvű párt abban a két kerületben felállította képviselő jelöltjeit, a kik ma egy hete meg is tartották ugyan e helyen igazán magas politikai niveauun álló programbeszédeiket oly enuncziációkkal, melyeket lelki gyönyörűséggel hallgatott minden művelt hazafi, minden egyes hive a debreczeni szabadelvű pártnak.

Azon pártgyűlésen Debreczen város I. választó kerülete jelölt nélkül maradt, talán épen azért mert nagyon körültekintően kellett eljárni a szabadelvű párt intéző köreinek, illetőleg az első választó kerület irányadó szabadelvű párti polgárainak, hogy oly férfit keressenek, hogy a választási küzdelemre oly zászló alatt vonuljanak fel, melynek vivője ne rettenjen vissza a debreczeni függetlenségi párt ez ugynevezett bevethetetlen várának megostromlásától.

A körültekintő eljárásnak eredményét t. választó polgártársaim, az imént hallották önök előadni, igen tisztelt elnöke által az I. v. kerület végrehajtó bizottságának.

főlemelte a fejét s úgy nézegetett hol rám, hol a jussomra.

— Hát ez mi a menykő? kérdezte aztán oda lökve ujjával az asztalra,
— Az örökségem . . .
— Ez!? . . . ez itt ni!? . . .
— Az, az!

Kaparó uram feltolta a pápaszemét a szemöldökére s mérgesen kezdte lökdösni az asztalt.

— Ezek a tízen-kilencz krajczár-
rok?!

— Ezek!
— Hát oszt hol a többi? . . .
Egyet füttyentettem s intettem a keze immel, hogy ott ni, a levegőben.

— Megette a törvénykezés!
Kaparó uram olyat ütött kerges tenyerével az asztalra, hogy csak úgy távozott rajta a jussom.

— Hallja maga svinlér! engem akar belonddítani? Téli esztendői koszt, kvártély meg a Sári keze? s ezzel akar lefőzni? Mi?

— De hát teremő szent atyám, mit csináljak? Enyit kaptam; oda adom az egészet!

— Mit?! Hát azt gondolja az ur, hogy ez nekem elég? Mi?! . . . No még ilyet!

— De papa! — kiáltott közbe Sárka, ki a Kaparó uram lármájára befutott a mellék szobából.

— Csitt! Semmi közöd ide.

T. választó polgártársaim!

Ha önök esetleg egy kimagasló szónoki tehetséggel, országos hírrel dicsekvő politikus nevét remélték volna kikerülni a jelölt urnából, most bizonyára nagy csalódás érné önöket.

De ha azt várták a t. választó polgártársak, hogy képviselőjelöltjükben édes hazánknak hű fiát, a magyar nemzeti eszmének nem szünő buzgalommal művelőjét, szülővárosához odaadó szeretettel ragaszkodó polgártársukat és a szabadelvű pártnak megindíthatlan hűségű tagját találják fel, ha olyan férfit óhajtottak, a ki azzal, mit Isten után saját igyekezetén kívül főképen a mi méltó dicsekvésünknek, a reformátusok főiskolájának, mondjuk: leendő debreczeni protestans egyetemnek (Eljenzés) köszenhet, a ki — tehát azzal a csekély tehetséggel és tudással kívánja szolgálni hazája és szülővárosának javát; — ha olyan embert kívánnak jelöltüknek t. választó polgártársaim: a ki eddigi multjának, huszonnégy évesbírói pályájának tradícióihoz ragaszkodva, mely pályán — emelt fővel mondhatja — hivatali esküjéhez mindenkiivel szemben és minden alkalommal „kedvezést és kedvkeresést“ félretéve igyekezett törvényt és igazságot szolgáltatni, a ki — mondom — ez elveknök hódolva jövőre is az igazságnak kíván hív bajnoka lenni; — ha olyat kerestek, t. választó polgártársaim:

a ki a közügyek körüli bár szerény működésében eddig tanúsított magatartását ezután is követve önző és mellékezőlőtől eltekintve mindig a legegyszerűbb és legtisztább uton akar haladni:

ha, mondom, t. vál. polgártársaim, ily várakozásban tekintettek reám és ily auspici-
umok közt ajánlják fel nekem a polgari kötelességek teljesítésének a legmagasztosabbikát, akkor lelkeim teljes férfiúi önértetével mondhatom önöknek, hogy bennem csalódot nem fognak. (Elénk eljenzés.)

Debreczen város első választó kerületének önök által felajánlott országgyűlési képviselőjelöltségét, melyet az elmondottak után talán szükségtelen is kijelentem, nem kérttem nem kerestem: köszönettel elfogadom.

A szokásos mintára szabott hosszabb program beszédet tartani nem szándékozom.

Röviden, csaknem dióhéjba szorítva, mégis meg kell emlékezniem, nem annyira hang-

— De van, mert én Buksy urat nem hagyom!

— Kitakarodj innen te pujkatojás! —
— ordított Kaparó uram, — mert mindjárt lábsziját hasítok a hátadból meg ezéből a tolvajéből! Pusztulj innen potya fráter, ingyenélő, mert nyomban megdicsikellek.

Két perc alatt kiinn voltam az utcán, mert a dicsikélést nem állja ki a természetem. Rohantam hogy minél távolabb essem a Ferencvárostól.

Hanem most hová? Se pénzem, se kenyerelem.

Visszamentem az ügyvédemhez, ki a örökségeimből nyaralót szerzett a Gállérthegyen s előadtam helyzetemet.

— Szívesen adnék önnek munkát, de sajnálom lehetetlen. Végtelenül kompromitálná az irodámat, ha olyan embert fogadnék föl, ni négy esztendő alatt annyi sok szép örökségnek a nyakára hágott.

— De hiszen nagyon jól tudja ügyvéd ur, hogy hová lett a négy örökség!

— Tudom, tudom, de a világ másképpen gondolkozik önről. Isten vele! sok dolgom van, nem érek rá hiába fecsegni.

Sorra jártam az ügyvédi irodákat és hivatalokat. De mihelyst csak a nevemet említettem, rögtön elutasított mindenki. Az emberek úgy félték tőlem, mint az égő tüztől. Négy örökségem, nem csak vagyonilag tett tönkre, hanem erkölcsileg is. Lumpnak, tékozlónak tartottak s sok helyen a szemem-

zatos ígéretek tétele végett, melyeknek megtartása az ígélet tevőnek a lehetőség határain belül mindig kötelessége, — mint csupán egyszerű óhajások kifejezése gyanánt, részint a legközelebbi időben felmerült, részint mostanában létesülő illetőleg előkészítendő némely intézményekről, melyek általában hazánkat különösebben városunkat nagy mértékben érinthetik.

Bővebb részletezésbe azonban ez irányban sem bocsátkozhatom; mert én mint egyszerű közkatona, ki még hozzá, nyíltan bevallom, a képviselőjelölteknek az utóbbi napokban, a magyar politikai harcmezőn csatarendbe állott hadseregébe csak újoncznak válnék be: hagyom ama nyomos fejtegetéseket, gyakran igen nagy fontosságú kijelentéseket azoknak a kiváló vezérpolitikusoknak, kipróbált veterán bajnokoknak, a kik erre igazán hivatva vannak.

Az általam elsorolandó dolgok különben is olyanok, melyek Önök előtt, t. vál. polgártársaim, intellektualis tekintetben magas fokon álló képzettségűknél fogva, legnagyobb részt ugyis ismeretesek.

T. választó polgártársaim!

A városok, különösen a nagy városok, mint a hazai köztevékenység gőcpontjai első sorban lévén hivatva a magyar államfentartás szempontjából leghatékonyabb tényezők: a nemzeti kultúra és a közvagyonosság előbbre vitelére, gyarapítására, mint ilyenek az országos nagy politika mellett a saját specialis helyi viszonyaik, azokból folyó külön követelményeik is kell hogy főfigyelemben részesüljenek, főleg rendszerint tekintélyes vagyonuk kezelésére való tekintetből, mely vagyon az azzal járó jogokkal szemben nagy és nehéz kötelességeket is hárít reájuk.

A mondott követelmények főkritériuma az önkormányzat lévén, azt a nagy városokban, és így hazánk első magyar városában Debreczenben is sértetlenül megővendőnek tartom, természetesen a jogállam keretében alkalmazkodva, némely intézmények átalakítása, másoknak államivá tétele mellett hogy többet ne említsek, a közrendészetnek és az árvaügynek.

Egyébként a mi a megyei adminisztrációt illeti kijelentem, hogy én, és pedig nyíltan kimondva a lehető garanciák mellett, az állami közigazgatásnak vegyök a hive, mert attól a közhelyzetnek mindenképen javulását

be is mondták, hogy ilyen kétes, elzülött existenciát kár a rendőrségnek szemmel nem tartani.

Nem lévén mihez fogni, elkeseredésemben elhatároztam, hogy öngyilkos leszek Méregre, fegyverre nincs pénzem: beugrom a Dunába.

Kimentem a Dunaparra s elkezdtem bámulni az iszapos hullámokat. Hm! ez a piszkos víz legyen a halotti szemfedőm? Még ha legalább szűrött víz volna! Es milyen hideg! alig több tizenkét foknál! Nem, semmiesetre sem ugrom belé, mert ha véletlenül bele nem fulok s kimentenek: biztos kilátásom lehet egy hatalmas tifuszra s vele együtt a barak-kórházra. Az olvasó meg fog engem érteni; ha bevallom, hogy ez utóbbitól visszaretentem.

Nem maradt más választásom, mint az éhenhalás. Viszonyaim közt a legpraktikusabb halálnem mit azt hiszem senki sem fog kétségbevonni. Ugy akartam intézni a dolgot, hogy valami csöndes magányban kezdhessem meg a koplalást, elvonulva a napvilág hiúságitól, mint az egy őszinta és becsületos öngyilkoshoz illik.

Kimentem a budai hegyek közé, s elkezdtem bolyongni a hegyek között. Föltettem magamban, hogy eltévelyedett kiránduló vagyok, ki most mindenkitől magára bagyvatva itt vész el az erdők magányában. Majd ha kimerülök s eszméletemet elvesztem megkönyörül talán rajtam valami vadállat s szépen fölfalja tetemet. Így talán még az újságba

várom, de különben is a vármegyék többsége tekintetben szintén így nyilatkozott.

Az állami közigazgatás valamint minden más közszolgálati intézmény is a tisztviselők anyagi helyzetének javításával csak tökéletesebbé tétetve, a miniszterium által már a múlt országgyűlés eléterjesztett erre vonatkozó javaslatnak törvénynyé válása felette kívánatos úgy ezzel összefüggésben a szolgálati pragmatika megállapítása is.

A nemzetgazdasági és pénzügyi politika terén a legutóbbi időben a közép-európai államokkal megkötött vám- és kereskedelmi szerződésen, a nagyhorderejű nemzetközi aktán kívül a küszöln álló és pénzügyminiszternek a kiváló szakférfi által lehetőleg a közel jövőben, meggyőződésom szerint teljes megelégedést kelte minden nagyobb pénzügyi teher vállalása nélkül, mint tervezve van kis pénzegységre: a frank rendszerre alapítandó valuta-rendezést hozom fel.

Megemlítem továbbá az előbbiektől eltérő, de minden egyes állampolgár érdekeit csak nem mindennap érdeklő kérdésnek igen kívánatos megoldását; a jelenleg meglehetősen zürzavaros illetékügyi szabályoknak egy törvénykönyvbe foglalását, főképen pedig az adóügyi reformját, melyre nézve különösen ohajtandó, hogy az Magyarország mint par excellence földművelő állam tényleges viszonyainak megfelelő legyen.

Erélyes és geniális tehetségű kereskedelmi miniszterünk B a r o s s G á b o r nemzeti és állami érdekeiket rendkívüli hatással szolgáló vasuti politikája, az annak alkuvást nem tűrő szövetéségekkel való alkalmazásában már eddig is elért fényes eredmények ékebben szólván minden dicsőítő beszédnél, nem szorult az én méltatásomra.

E politika, mely teljesen bírja az egész hazafias magyarság osztatlan bizalmát, előmerést, mondhatnám irigykedést keltett a külföldön is. (Helyeslés.)

Utazásom közben én magam hallottam, tapasztaltam, hogy minő magas becsülésben részesítik ott a mi kereskedelmi miniszterünket és egyszerű alkotásait, melyek közül az eleinte pedig ócsárított zónarendszert, belátva annak sokoldalú nagy előnyeit, most már az államok egymásután lassanként mind átveszik.

E politika jövőben is bizonyára ez uton haladva, csakis hazánk kereskedelmi forgal-

is belekerül a nevem, ha majd később valami nyári kiránduló megtalálja esontjaimat.

Pompásan ment minden. Másnap már olyan éhes voltam, hogy meg tudtam volna enni a cipóm sarkát, pedig mondhatom kemény munka volt; a Kaparó uram sajátkezü remeke. A harmadnap reggelén pedig örvendetesen tapasztaltam, hogy a szemem kezd már zöld karikákat hányani. Volt tehát már valami mulatságom, a mi szórakoztatott, akár egy tüzijáték. Negyedik napon a zöld karikák felmondták a szolgálatot s oly rettentő unalom vett körül, hogy kénytelen voltam viszábotorkálni a városba s onnan kimenni a ligetbe, hogy a Paprika Jancsi komédiáknál kissé szórakozást találjak. Itt aztán elmulattam az időt alkonyattájjig s jó nagyokat kacagtam életemben utóljára az apró kis emberek furcsaságaia.

Este végre éreztem, hogy aligha nem ez lesz az utolsó napom. A gyomrom már nem is korgott; a fejem szédült s a fülem zugott, mintha két cseh trombitás fújná benne aótáját. Hál' istennek! a nyomorult életnek még ma vége lesz. Tanner és Succi pedig svihákok! próbálták volna csak meg négy napig i g a z á n k o p l a n n i!

Helyet kerestem, hol nyugodtan várhattam be végórámat. Leültem egy nagy fa alá s behunytam szemeimet. A budakeszi svábbanda éppen rákezdte a „Habsan idé“ s én e kedvelt hangok mellett adtam ki lelke-
(Vége köv.)

manak emelésére lesz irányulva a terbe vett vasut vonalak kiépítése is.

Többrendbeli új vasuti tervezet között kivált egy vonalra kell rámutatnom, hogy azzal fenti szavaimat illusztráljam: ez a m.-sziget-szucsavai összeköttetés, mely a mellett, hogy északkeleti Magyarország csucsán Bukovinába átvívó igen fontos stratégiai vonal, ezenkívül közvetlen egyenes összekötő utat hoz létre déli Oroszország fekete tengeri kikötői és a nyugateurópai világpiac között.

Ez egyenes vasuti vonal a Galiczián átvezető görbe utnál pár száz kilométerrel rövidebb lévén, hivatva van az egész roppant személy- és teherforgalom tetemes részét Budapestten illetőleg Debreczenen át irányítani. Ez új összekötő vonal tehát nemcsak állami, hanem helyi szempontból is felette ohajtandó. (Helyeslés.)

Felhozhatná még a mezőgazdaságunk földművelésünk fejlesztésére, továbbá az ipar gyámlatására, a kereskedelmi szakoktatás reformjára, gyakorlatiabbá tételére irányuló törekvéseket, mint melyeknek előbb vagy utóbb sikerre kell vezetni, de nem szabad a t. választó polgártársaim türelmével visszaélnem

Azért is csupán még röviden az én hivatás-szerű szakomra térek át, arra a melyben éltem, működtem, a melyen folyton lelkesedéssel csüggök, a melynek tökéletesebbé tételé az ország, a nemzet erkölcsi, sőt anyagi emelkedését oly annyira elősegíti — az igazságszolgáltatásra. (Halljuk.)

Az igazságszolgáltatás terén tagadhatatlanul nagy vívmányokat ért el Szilágyi Dzsófényes tehetségű igazságügyminiszterünk. Csak a királyi táblák szétosztását kell felhoznom, mely egyrészt a jogkereső felekre nézve igen nagy előnyöket nyújt, másfelől különösen, ha az egyes táblák bírói létszáma szaporították, az ügymenet, a perek elintézésének gyorsítására lesz üdvös befolyással, de főleg már is érezhető jó hatással van a szétosztás az első bíróságok működés tekintetében is. — Szükségesnek tartom azonban a polgári törvénykezési rendtartás reformját, főleg a felebbesések megszorítását s a fórumok kevéssébitését. Fejtétlenül kívánatos a büntető perrendnek mihamarább, a magánjogi kodexnek fokozott megalkotása, ezenkívül a bírói feyelmi törvénynek a legliberalisabb alapon való elkészítése. (Élénk helyeslés.)

Hogy az igazságügyi intézmények közül Debreczen város szükségleteit is felemlítsem, utalok a városháza épületében elhelyezett bírósági fogháznak csaknem tarthatatlan voltára és arra, hogy azon esetre ha a városháznak terbe vett két emeletre vonása, mely tervet bizonyára minden polgára Debreczen városának örömmel üdvözöl, bekövetkezik, a fogház ott semmikép nem maradhat. Kívánatos tehát k e r ü l e t i b ö r t ö n, majd idővel egy minden igényeknek megfelelő törvénykezési palota felépítése, mely törvénykezési palotában a királyi tábla is esetleg szítnén helyet foglalhasson.

Ezután csak azt mondhatom még, hogy mint eddig, — bár aktív működés nélkül csupán szavazatom megadása által, úgy továbbra is, akár javamra ütne ki a választás esélye, akár nem, az eddiginél most már fokozottabb mérvben, tényleges munkálkodással szigorúan az országos szabadelvű párt hazafias irányban vezetendő politikáját követendém, azon igazán nemzeti liberális politikát, mely a magyar állam és nemzet s az azt alkotó egyes polgárok jólfelfogott érdekében, higgadt komolysággal, kormányunk ernyedetlenül munkás vezetése alatt, lassan de feltartóztatás nélkül tör a kitűzött cél felé, mely Magyarország boldogsága, erkölcsi önállósága, anyagi erejében culminál.

Isten éltesse a hazát! a szabadelvű párt tagjait! Aldja meg az isten az első választókerület polgárait és Debreczen város összes lakosságát! (Hosszan tartó éljenzés.)

Géresi Kálmán

rövid, talpraesett beszédben mondott közönetet Komlóssy Dezsőnek elvei kifejtéséért;

örvendezve tapasztalta — úgymond — hogy a programbeszédben nincsennek olyan „magtalan felhők“, ahogy az ellenzéki szónokok frázisait valaki nevezte. Adja Isten, hogy az üres ígéretek, a frázisok és ámitások korának vége legyen.

Az a forró szeretet, pedig, a haza, a város iránt, mely a programbeszédből kisugárzott, találjon újabb tért Komlóssy Dezső tevékenysége számára.

Fráter Imre intézett még pár lelkesítő szót a választókhöz, akik Komlóssy Dezső életetésével szétoszlottak.

Belföld.

Az elkeresztelések. A „Pol. Corr.“ budapesti levelezője arról értesül, hogy az elkeresztelési kérdés megoldása az új primással egyetértésben nem sokára bekövetkezik. Vasary primás a megoldáson dolgozik, amennyiben ez ügyben érintkezésbe lépett a szent székkal, még pedig olyan alapon, amely úgy a magyar kormányt, mint a vatikánt ki fogja elégíteni. A „Pol. Corr.“ levelezője szerint az ez ügyre vonatkozólag bizonyos javaslatok már a pápai kuria előtt vannak.

Választási mozgalmak.

Hányan szavazhatnak? Adázdühvel folykí az alkotmányos küzdelem, a téli hadjárat, a melyben a belügyminiszteriumban most készült összeállítás szerint közel egy millió h a r c o s vagyis választópolgár dönti el az ütközeteket. Magyarországon a hajstrom szerint 927022 választó polgára van; együttevő ériási hadsereg melynek legnagyobb része január 28-dikán lesz mozgósítva. Erre a napra tűzik ki a legtöbb kerületben a képviselő választást,

A választó joggal bírók száma az összes lakosságnak 6.12% a. Minden tízezer ember közül 612 és minden tízezer férfi közül 1244 szavazhat.

A legnagyobb választókerület h o m o r n a i Zemplénmegyében, ahol 6009 választó van, a legkisebb Abrudhánya önálló képviselőválasztási joggal felruházott város, ahol 158 választó polgárt irtak össze.

A megyék között legtöbb szavazót számlál (a képviselőiket külön választó városok nélkül) Pestvármegye 34936 ot utánna Torontál Bács-Bodrog, Vas Zala és Biharmegyék következnek, utóbbi 26619 választóval. Legkevesebb a választók száma Brassó megyében (Brassó város nélkül) mindössze 1339 két választókerületben, még Uocsa a legkisebb megye is megelőző az ő 2532 választójával.

A városok között persze Budapest áll legelől 27430 választóval, akik kilencz kerület között oszlanak meg. Hat kerület külön külön több választóval bír, mint Debreczen három kerület együttesen. A főváros után Szeged lép a sorba 5638 azután S z a b a d k a (2. választóker.) 4622 —. Hadmezővársárhely (1 v. ker.) 4278 —. Temesvár (1 v. ker.) 2787 —, Debreczen (3 v. ke.) 2764 —, Kecskemét (2 v. ker.) 2536 választó polgártárral. — A szomszéd Nagyváradon 1833 polgár választja meg a város egy képviselőjét.

Hajdumegye	
nádudvari v. kerületében	2214
nánási „ „	2632
szoboszlói „ „	1932
a választók száma; összesen	6678.

Hogyan történhetett tehát, hogy egykemény ellenzéki lap tudósítója szerint tízezer választó halgatta Szoboszlón Polóny, megváltó igéit?

Az önálló képviselő választói joggal felruházott H-Böszörménynek 1492 választója van.

E szerint Hajdúvármegye egész területén Debreczennel együtt 7 választó kerületben január 28-dikán 10934 polgár vehet részt a képviselőválasztásokban.

Független keres-tény képviselőjelölt. Ez

is van már, igaz, hogy csak egy s ez nem más, mint Szemuecz Emil, a Magyar Állam szerkesztője, a ki e programmal a tapolcai kerületre pályázik. Programjának utolsó pontja a legérdekesebb. Ez a következőképp szól:

Kivánom a vallási békét és lelkiismereti szabadságot. Tiltakozom az állam a lelkiismeret ügyeibe, a család szentélyébe való beavatkozása ellen és vissza kívánom állítani a szülőknek Isten adta természeti jogát gyermekeik vallásos neveltetésére. Fenntartani és erősíteni kívánom a protestánsok autonómiáját és követelem az autonómiát a katolikusok javára is, mert a vallási békét csak a kereszténység felekezeteinek kölcsönös szabadsága biztosíthatja. Epp ezért követelem, hogy a keresztény felekezetek kulturális feladataiban az állam által is támogatassanak.

Ferency Elek Hadházon. — Hadházi irják lapuoknak a következő levelet: A szabadlevű párt napról-napra erősbödik nálunk. Lobogónk körül mind nagyoba számmal csoportosulnak a választók. — Mióta pedig képviselőjelöltünk Ferency Elek ur közöttünk járt, programbeszéd tartás végett, a szélbali korifeusok is kezdik reménységüket feladni, s ezt nyíltan is bevalják, ami pedig a gyöngeségnek szokatlan beismerése az olyan elbizakodott párt részéről, amilyennek eddig nálunk a függetlenségi párt mutatta magát. Szeretett képviselőjelöltünk Ferency Elek szombaton érkezett a nánási választókerület harmadik legnagyobb városába Hadháza. — Már az indóházánál meglepően lelkes fogadtatás várta. Mintegy másfélezer főnyi közönség, köztük pár száz választó vonult ki elébe zászlókkal. Ott volt a hadházi és téglási előjáróság, a polgárság színe — java. Szabó Zsigmond volt rendőr kapitány infézett hozzá szívből jövő üdvözlő beszédet.

Szakadatlan éjenzések közt vonult be a képviselő jeölt a városháza udvarára, ahol Molnár Antal jegyző fogadta csinos beszéddel. Ne vegye senki szerénytelenségnek, de közönségünk igazán dicséretet érdemel azért az ünnepélyes, tisztességes magatartásáért, melyet a bevonulás alkalmával tanúsított, melyből nagy f. u. lelkesedése közben sem zökent ki: az ellenpárt is mindvégig békén, csendben viselte magát s csak egy közbeszólással sem kísérelte meg zavarni a kormányparti képviselőjelölt programbeszédét. — E programbeszédét Ferency Elek a városháza udvarán tartotta meg, ahová be sem fér (pedig elég tágas) a hallgatóság. A szabadlevűpárt hazafias, politikáját való, nem megvalósíthatatlan ígéretekkel hemzsegő, hanem valószínűkre hivatkozó és a haladás legbiztosabb útját jelölő beszéd meggyőző erővel hatott s megnyerte az összes hallgatóság tetszését. — Ma már olyan a helyzet, hogy Hadház kevés kivétellel Ferency Elek zászlói körli csoportosul. — A függetlenségek nagy zavarban vannak. Már a negyedik ur lépett vissza, akit a kétes sikerű függetlenségi jelöltség elfogadására fölkertek. — Senkisé akarja magát kiténni a nagyon valószínű bukásnak. — Képviselőjelöltünk innen Dorogra ment, nagyszamu, előkelő dorogi választóktól kísérvé. Dorogon dadaikapu alatt tartja bevonulását.

H-Böszörményben a képviselőválasztás idejét az ottani központi választmány febr. 2-dikára tűzte ki. Választási elnök: Major Gyula tisztiügyész, ki egyszeresmind a szövetség küldöttségnek is elnöke; helyettes elnök id. Uzonyi Péter.

A hajdumegyei függetlenségi párt tegnap d. e. tartotta szervezkedő gyűlést a Margit fürdő vendéglőjében. Debreczenből és a vidékről körülbelül 150—160 választó jelent meg. A gyűlés vezetésére elnökké Szinay Gyulát, jegyzővé dr. Kiss Sándort (H-Szoboszló) választották. Szinay Gyula a helyi és országot ügyekben közös akció kifejlesztését végett a tömörülés, a szervezkedés szükségességét fejtegette. Eután f. o. v. a "Hajdumegyei 48-as és függetlenségi párt" alapszabályait, melyeket egyhangulag elfogadtak s azt megerősítés végett felküldik a belügyminiszter-

hez. — Kósa Barna a debreczeni elvtársak nevében tüzes beszéddel üdvözölte a megyei függetlenségeket. Végül megalakították a tisztkart. Elnök lett Szinay Gyula ezenkívül választottak hat alelnököt, 8 jegyzőt, a végrehajtóbizottságba 20 rendes és 12 pótságot. A tisztkartban a megye minden községe képviselve van.

Kiss Albert Székelyhídon meg tartotta programbeszédét. Ellenjelöltje még nincs. A banketten azt a nyilatkozatot tette, hogy az Ugron párt magatartása időelőtti, amennyiben a függ. pártnak a delegációba való bemeneteléről csak a párt többségre jutásakor lehet szó.

Mike Pércsen dr. Czegléd Mihály, a szoboszlói kerület szabadlevűparti képviselőjelöltje, holnap tartja programbeszédét. — Czeglédnek Pércsen igen erős pártja van.

Programbeszéd H-Dorogon.

Ferency Elek, a nánási választókerület szabadlevűparti jelöltje H-Dorogon vasárnap tartotta programbeszédét. Szombaton egy 14 tagú küldöttség jelent meg Ferenczynél Debreczenben Nagy Miklós pártelnök vezetése alatt s felkérték őt a jelöltség elfogadására. Ferencz elfogadta és vasárnap reggel a vonattal Dorogra utazott.

A korai és kellemetlen idő daczára ropant közönség gyűlt az állomásra. Egy 80 tagú bandérium ifj. Farkas Pál vezetése alatt és vagy 120 szánkó várta őt ott. A vasutnál Farkas Győző üdvözölte. A város kezdetén diadalív volt felállítva és e diadalívnél Rajk Imre birtokos és gözmalomtulajdonos mondott — üdvözlő beszédet. A nép mindenfelé sűrű sorfalat képezett egész a városházáig, hol a programbeszédet volt megtartandó a jelölt. A városházán Kovács István főbíró üdvözölte. A lelkesedés leírhatatlan.

A programbeszédet 11 órakor kellett volna megkezdeni, — de minthogy a közönség együtt volt, Nagy Miklós pártelnök 9 órakor szót emelt és csinos beszéddel ajánlotta a jelöltet, mondván, hogy Dorogh még a programbeszéd elmondása előtt is előlegezi Ferencznek a bizalmat, mert 17 éve ismerik már, mint pontos, buzgó és lelkiismeretes tisztviselőt.

Ezután Ferency Elek elmondotta programbeszédét, kifejtve álláspontját, mely őt a szabadlevű párt táboraiba viszi, foglalkozva a pártokkal s a törvényhozás teendőivel. A programbeszédnek gyújtó hatása volt.

Délben a választó polgárok bankettet rendeztek a jelölt tiszteletére a vendéglő nagytermében. E banketten az első felköszöntőt Nagy Miklós pártelnök mondotta a királyra, majd ugyanó mondott szép áldomást Ferency Elek képviselőjelöltre, a ki aztán a választó polgárságot élte.

A banketten sajtóságos incidens történt. Egyik előkelő polgár kikelt az ellen a hang ellen, a hogy az ellenzéki sajtó Dorog felől ír, azt mondván hogy ez a város a képviselő választásnál pénzen megvehető. Ezt ő visszautasítja. Ezzel benyult a zsebébe és találmra előm rkolva egy tekintélyes összeget, azt az asztalra tette a szegények számára. A bankettezők követték a méltatlankodó polgár példáját és pár perc múlva ö t s z á z frt volt az asztalon, melyet az előjáróság átvett a szegények számára.

A jelölt ottléte alkalmából az egész várost elfogta a lelkesedés és este óriási néptömeg kísért ki Ferenczyt a vasúthoz a bandériummal együtt. Ferency vasárnap este érkezett haza.

A szoboszlói szabadlevű párt.

Jelöltje Czegléd Mihály szoboszlón vasárnap tartotta meg progra beszédét. A párt erre a napra meghívta Debreczen város egyik képviselőjelöltjét Körössy Sándort.

Körössy a gyorsvonattal érkezett Szoboszlóra, hol a vasuti állomásonál nagynéptömeg élén Thury Albert polgármester fogadta. A város fogatán vitték be és a polgármesternél szállásolták el.

A választók a vendéglő nagytermében gyűltek össze, azonban az utcán mintegy

4—5 ezer ember csoportosult, mire elhatározták, hogy a beszédek a vendéglő ablakából mondatnak el.

Dr Czegléd Mihály jelöltet Szívós Géza pártelnök mutatta be. A függetlenségi pártiak elhatározták, hogy közbeszólásaikkal zavarba ejtik a jelöltet, a kit mint új embert, a zajongás egy kissé kellemetlenül érintett. Ennek daczára hatással mondta el programbeszédét. Elmondta, hogy ő szoboszlói és mint ilyen ösmeri szülővárosának érdekeit s ha megválasztják, az országos érdekek mellett, szülővárosának érdekeit sem fogja elhanyagolni, főleg pedig nem az üres szavak, hanem a munka reformok embere lesz az országgyűlésben.

A jelöltet viharosan megéljenzették, mire, aztán Körössy Sándor kezdett beszélni. A függetlenségek különösen az ő beszédét akarták magzavarni, de közbeszólásaikkal inkább szívességet tettek neki mert beszéde legfőképpen e közbeszólásokra adott frappans feleletekdől állott.

Mindenekelőtt örömeinek ad kifejezést hogy e derék hajduváros népét megismerhette. Ezután válaszol Polónyi vadjára, hogy a kormány télire tűzette ki a választást. A királynak úgy mond — törvényben gyökeröző joga az, hogy akkor oszlatja föl az országgyűlést, a mikor akarja s abba belszólni nem lehet. De nincs is azon semmi jajgatni való, hogy a választás télére esett. Volt már 1869-ben is januári választás és senkinek sem jutott eszébe e felett siránkozni. Az országgyűlést fel kellett oszlatni és pedig nyári vi-elkedése miatt. Mert szemben a reformmunkákkal az a képviselőház, mely nyáron olyan obstrukciót vitt véghez, ezt bizonyára most is folytatta volna, pedig a sok munka nem engedi meg az ilyen késlekedést. Azért kellett feloszlatni a parlamentet és gyorsan intézkedni az új választások iránt.

Szóltott ezután a közigazgatási javaslatról, foglalkozva Polónyi azon állításával, hogy az a javaslat jogot rabol el a néptől. Kimutatja, hogy ilyen joga a népek nem is volt, mert a vármegyei választások egy kiváltságos osztály kezeiben voltak s a népek úgy szólván semmi beleszólása nem volt. Nem lehet hát jogok elrabolásról szó. Ezek a kiváltságos százvezrek voltak a képviselő választási jogosultsággal bírók s a vagyonos osztály a virilisták. (Közbeszólás: A virilista intézmény rossz!) Ez az intézmény nem rossz. Az idegen ajkuakkal telt vármegyékben ez az intézmény tartotta és tarja feun a magyarságot, mert ha az egyéneket vennék, az a kevés számból álló magyarság, mely a vagyont és intelligenciát képviseli, agyon nyomatnék. (Helyeslés.)

Ezután ismertette a pártokat, miközben Apponyit lebecsülgolták. A róka és a holló meséjével bizonyította be, hogy nekünk közjogi harcot kezdenünk nem szabad, mert a létező jót egy lehető célért feláldozni nagy bátorság volna.) Közbeszólás: Mégis csak dicő az a 48!) Igen is dicő. Ezt én jobban elmondhatom mint a t. közbeszóló, mert én részt vettem benne fegyverrel is (éljenzés) hanem 48 elmult, kivíván azokat a jogokat, melyeket mi élvezünk s most a társadalomnak egészen más igényei vannak s ezek szerint kell élnünk, reformmunkáinkat ehhez kell szabnunk. (Közbeszólás: Sok az adó és terhes!)

Ezt el i merem és én magam is érzem. De hát az államnak szüksége van közköltiségre. Es ez a súlyos adó tulajdonképpen mire kell? A hadseregre. De hát ellehetünk-e hadsereg nélkül? Nem kelle lépést haladnunk fegyverkezésben a többi államokkal? Avagy ha mi lefegyvereznénk, elboacsátanánk katonáinkat, mi történék? A muszka egyszerűen besétálna. A mellett hogy javainkat elrabolná, súlyos sarzot vetne ránk, még talán ki is pusztitana bennünket magyarokat, hogy a hozzá szító szláv elem kezérte játszhasa a heg-móniát. (Közbeszólás: No már akkor inkább csak fizetjük azt az adót!)

Es végül a híres hajduk, Bocskay utóda oda jutottak volna, hogy nem találának maguk között egy embert, a kit az ország-

gyűlésbe küldjenek s azt Árvavármegyéből kell önöknek hozniok? Nem tisztelt polgártársak, erre nincs önöknek szükségük, mert itt van az önök városának szülőltje, hajduszületésű polgártársuk dr. Czegléd Mihály!

Viharos éljenzés kísérte e szavait, a függetlenségek magok is felhagytak az opponálással, sőt ők is megéljenztek végül Körösyt.

Általában ez a nap benyomást tett Szoboszlón, a hol legerősebb a Polónyi-párt úgy, hogy Czegléd most már nagyon jól áll.

Dében nagy ebéd volt Czegléd házánál, melyen az intelligencia negy része jelen volt s hol számos felköszöntőt is mondtak.

Körösy Sándort este muzikaszóval kísérték ki a vasúti állomásra s a vonat indulásáig szólt a zene. Szívélyes bucsu után Körösy visszatért Debreczenbe, a hol Nemes Kálmán vendége.

Helyi hírek.

— **A debreczeni egyetem és az új püspök.** A „debreczeni Protestáns Lap“ melyet Csiky Lajos hittanár szerkeszt. Kis Aront, a most megválasztott ev. ref. püspököt üdvözlőlvén, ezeket, ami lapunk olvasó közönségét is bizonyára érdeklő sorokat írja: „

„Egyházi közéletünkben nincs idő, melyben az egész ember ereje igénybe ne volna véve e kimagasló ör. tornyán egyházkerületünknek. Es kétszeresen igénybe veszik a magas polczra helyezett férfiak erejét, kitarthatását, ügybuzgalmát, szívének szeretetét, elméjének világosságát mai körülményeink. Nem is említve azt, hogy a korszakot alkotó 1881-iki zsinat munkájának 10 évi próbája után újabb zsinat munkája van megkezdve, felsőbb iskolai tanügyi kérdéseink híván hívják, várva várják a tett emberét. Itt, e városban, de hiszszük, hogy az egész egyházkerületben sőt az egész magyar református Sionban kedvezőbb alkalom alig kínálkozik a p r o t e s t á n s e g y e t e m megteremtésére, mint a minden magyar ember szívét csak említésre is erősebb lüktetésbe hozó e z r e d é v e s ü n n e p é l y i d e j e. Ez ügyért, — melyet Debreczen város értelmisége épen a legközelebbi napokban oly előszeretettel felkarolt, — ez ügyért dobogjon föl lelkesülten új püspökünk szive!!“

— **Kiss Aron püspök beigtatása.** Az új püspököt a tavaszi egyházkerületi közgyűlésen fogják ünnepélyesen beigtatni püspöki székébe. — A közgyűlés idejének kitűzése az elnökségre van bízva. Valószínűleg áprilisra hívják össze a közgyűlést. Az összehívás attól függ, mikor ül ismét össze a konvent és az üléseit elnapolt zsinat. Tekintélyes egyénektől hallottuk, hogy kívánatos, miszerint az újra egybegyűlő zsinaton már mint beigtatott püspök foglalja el helyét Kiss Aron.

— **Szabolcska Mihály,** mint egy hozzánk ma Párizsból érkezett levelében tudatja, már e napokban odahagyja a Szajna parti világ várost s hazajön az ő édes szülőföldjére. Utközben kiszáll Münchenben és Bécsben. Jan. 26-dikán pedig már Debreczenben szándékozik lenni. Február 1-jén Hódmezővásárhelyen kell lennie; oda „szerződött“ káplánnak „egy pár hónapra.“

— **Halálozások.** A halál még mindig dusan arat. Ma is három gyászjelentés érkezett hozzánk, széleskörökben ösmert egyének elhunytáról adva szomorú értesítést. Vilmos Károlyné szül. Vargha Mária urnő, Vilmos Lajos úr édes anyja szombaton elhunyt, 62 éves korában, boldog házassága 43-ik évében. Ma helyezték örök nyugalomra a szt. Anna-utcai sírkertben. Az engesztelő sz. mise áldozat holnap reggel 9 órakor lesz. — Kedves fiatal asszony halálhírét olvassuk egy másik gyászjelentésről — Held Ede cs. és kir. százados neje Imre Ilona urnő halálát, akit 25 éves éves korában, 9 évi boldog házasság után ragadt ki a halál férje, kis fia, édesanyja, testvére szerető köréből. Holttestét Rimaszombatból Debreczenbe szállítják, ahol az „Érczkoporsó-gyár“

temetkezési intézete rendezése mellett holnap — kedden d. e. 10 órakor teszik le a kath. temetőben lévő családi sírboltba. — Derecskén elhunyt **L e i t g é b János** földbirtokos, biharmegyei bizottsági tag, az Eszterházy herceg uradalmi tisztartója 73 éves korában. Ma délután temették.

— **A református fe'ő leányiskolában** f. hó 20-án csütörtökön kezdődnek az előadások, a tantermeket már a mai naptól fűtik.

— **Jótekönyv czélú kötya vetye.** A debreczeni államvasuti üzletvezetőség a várótermekben, vasuti kocsikban elhagyott, három hónapon át őrzött, eddig tulajdonjogilag senki által nem igényelt tárgyakat, mint nap és esernyőket, sétatobokat, kalapokat stb. a debreczeni államvasuti állomás podgyász feladási helyiségében jan. 25-én d. e. 9 órakor a helybeli szegények javára elárverezteti Király Gyula városi tanács jegyző jelenlétében

— **Uj kerületi szülesznő.** Simonffy Imre polgármester az egészségügyi bizottság javaslata értelmében Bérés Mihályt ideiglenes minőségben kinevezte II. kerületi szülesznővé; Korpási Dánielné községi szülesznőt pedig a II. kerületből át helyezte az I. kerületbe a hol a lakása van.

— **A korcsolyázó egylet** választmánya tegnap délután tartott ülésében elnököl Király Gyula bejelentette, hogy a nagyerdei jégpálya kitisztíttatott, a víz rá bocsátottat a csarnok rendbe van hozva és egy gőzgép a pálya mellett felállított. — Hogy a költségek fedezhetők legyenek elhatározta a választmány a tagsági díjak beszédését.

— **Bocskay-bál Bőszörményben.** A h. Bőszörményi lelkes ifjuság már hozzáfogott a cselekvéshez, amely nélkül sohasem lehet Bocskay-szobrot állítani. F. hó 23-dikán a Bocskay szobor alap javára zártkörű táncestély rendez a volt kerület-ház nagytermében. — Személyjegy 1 frt; családijegy 2 frt 50 kr.

Nyilatkozat.

Mióta a köz- és politikai dolgokban tevéleges részt veszek, minduntalan azt tapasztalom, hogy az emberek egy része azon szármalmas gyengeségben szenved, hogy önzetlenséget nem tud képzelni s igyekszik a tevékenykedő szája izének leginkább megfelelő gyanúsításokkal meghurcolni. Igy bocsátják világgá legujjabban ellenem is, hogy a helybeli szabadelvű párti képviselői kijelölő közgyűlésen tanusított magatartásom következő két körülményre viendő vissza. Egyik része azt mondja, hogy magam is képviselő obajtottam volna lenni, másik rész pedig azt állítja, hogy királyi táblai bírói állásra vágyódtam s azt nem sikerült elnyernem, ezek miatt keltem ki a kormánypart intézőinek viselkedései ellen.

Jóllehet tisztességes és egészséges pártviszonyok közt a képviselői állás azoknak, a kik erre vágyakoznak, hivatást éreznek és körülményeik megengedik épen nem lehet megszegyenítő, sem pedig a királyi táblai bíróság az arra minősítéssel bíró s ily állásra aspiráló egyéneknek, hogy azonban a nagyközönségnek azon része, amelynek rokonszenvét birni szerencsés vagyok megtévesztve ne legyen, sietek e terjengő hírrel szemben kijelenteni, hogy ez nem egyéb a legközönségesebb k o r t e s f o g á s n á l, azon hírek terjesztői vagy készítői közönséges rágalmozók, ilyeneknek kérem őket tekinteni míg légből kapott állításukat bebizonyítani elmulasztják. Ilyen állásokat sehol sem kértem és vártam, sorsommal, állásommal s a mi előttem kiváló becsü, mindenkítől független pályámmal, annyira meg vagyok elégedve, hogy ilyen pálya változtatásokkal még álomban sem foglalkoztam soha s ilyet most sem teszek.

Ezt persze csak tisztajellemű és gondolkozásu emberek képesek megérteni.

Végül kijelentem, hogy ilyen ostoba hírlélek engemet szabad meggyőződéseim nyilvánításától, tevékenységem érvényesítésétől nem riasz-

tanak el, — de a rágódók és hir-keztetők önzéseket reám kenők ellen megkeresem és találm a kellő megtorlás módját.

Azt pedig talán senki sem fogja elvitatni tőlem, hogy egy párthoz tartozásom még maga nem zárja el tőlem azt, hogy annak szerintem elhibázott intézkedését bírálhassam s ha azzal nem értek egyet ilyen intézkedéseit is kövessem.

Debreczen, 1892. január 18-án.

Márk Endre,

ügyvéd

2-ik kerületbeli választó.

A jogász- és tisztviselő-kör közgyűlése.

Január 18.

A jogász- és tisztviselő-kör tegnap tartotta évi rendes közgyűlését a tagok élénk részvétele mellett. — A kör életére nézve nagyfontosságú esemény történt ezen a közgyűlésen. Elnökké P u k y Gyula urat, a kir. tábla elnökét, választották meg aki szíves volt élére állani a szép fejlődésnek indult egyesületnek, melymost újabb korszak fejlődésének néz elébe.

L e n g y e l Imre megnyitván a gyűlést, felolvasták az évi jelentést, mely a kör örvendetes izmosodásáról számolt be; úgy, hogy új tagok tömeges belépése folytán a kör állandó fennállása biztosítottnak tekinthető. A tagok száma 135. — A jelenlegi helyiség 3 évre ismét ki van bérelve évi 650 frttért. A kör testvéries jó egyetértésben van a társasviszonyban levő ügyvédi kamarával; ezenkívül a tisztviselők önszervező egyesülete is a kör helyiségeiben végezte hivatalos teendőit; továbbá egyéb társadalmi összejövetelek, tanácskozások számára szintén nyitva állottak a kör termei. Az új választmányra még egy tekeasztal beszerzésének feladata várakozik. — A könyvtár állománya 569 kötetből 669 kötetre szaporodott. Kívánatos, hogy a czélszerű tekepályát jövőre sürribben vegyék igénybe a kör tagjai. Az 1891. évi bevétel 1659 frt 77 kr., a kiadás 1530 forint 15 kr volt. A könyvtáralap bevétele 92 frt 16 kr, kiadása 86 frt 47 kr. — A jövő évi előirányzati bevétel 1804 frt 88 kr, kiadás 1641 frt 50 kr. — A fentieket tartalmazó jelentés örvendetes tudomásul szolgált. — Harmath Gergely pénztárnoknak Koszorus Lajos indítványára jegyzőkönyvileg elismerést szavaznak.

Következett a tisztújítás Fráter Imre korelnök vezetése és Stahl Géza korjegyzősége mellett.

A kör tagjai azon meggyőződéstől vezérelve, hogy nevének leginkább akkor felel meg, hogy ha a tisztviselői és jogász-kör élére a város legmagasabb rangú állami tisztviselőjét és legkiválóbb jogászat állítja, egy hangulag a kir. tábla nagy érdemű elnökét, Puky Gyula urat kiáltja ki elnökül.

Az egyhangú választást egy küldöttség, mely Bekény Ottokár, Dobozy Béla és Miskolczy Jenu urakból állott, közölte Puky Gyula kir. táblai elnökkel, a ki a nevezett urak élén csakhamar megjelent a közgyűlésben, mely lelkes éljenzéssel fogadta.

Puky Gyula elnök megközöve a feléje fordult bizalmat, köteletségének tartja az állást elfoglalni, mert a mint lendülettel előadott beszédében kifejezte bár még csak kevéssé ismeri az egyesület tagjait és a debreczeni társadalom viszonyait, azt hiszi, hogy az egyesület eddigi vezetésének támogatásával hasznot tehet a körnek. — A körnek ugyanis két irányban is elősmerti fontos hivatását; egyrészt, mert az egyesületben tömörült tisztviselői kar sokkal nagyobb súlylyal léphet föl jogos érdekeinek megvédésére és azon méltányos kivánalmak-

nak megvalósítására, — melyeket sem a döntő körök, — sem a nagy közönség nem hajlandók még oly mértékben teljesíteni mint a meunyre azt a tisztviselői kar képzettségénél és életfeladatánál fogva is megérdemelné; másrészt a tisztviselői kar, mint a városnak egyik legintelligensebb alkotó eleme Debreczen társadalmában is hivatva van szerepet játszani. Melleleg a körnek azon jótékony hatására is reá mutatott, melyet a pártusák által oly erősen szétszaggatott városban kell gyakorolnia, t. i. a pártküldelek közben ejtött sebeket az ily politikai színezet nélküli kör képes leghathatósabban begyógyítani.

Az új elnök a szavazatszedés folyamán sőt még a gyűlés berekesztése után is élénk társalgást folytatott a kör tagjaival, a kik azon biztató reménnyel távoztak ezen közgyűlésről, hogy a mai nappal új és virágzó korszak kezdődik a valóban szép hivatásu egyesület életében.

Az új tisztikar következőleg alakult meg: elnök: P u k y Gyula, kir. táblai elnök; alelnökök: L e n g y e l Imre és K o v á c s Sándor városi t. főügyész; pénztárnok: Harmath Gergely; titkár: Molcsányi János; gazda: Pápay János; könyvtárnok: Husz Lajos; választmányi rendes tagok: Fekete Sándor, Balogh Imre, Bekényi Ottokár, Géresi Kálmán, Miskolczy Jenő, Magyary Károly, Suhajda József, Bodossy Pál, Jaszensák Sándor, Márk Endre; póttagok: Koszorus Lajos, Békési Gyula és Deák József.

Jogászkörm erkeldési estélye.

Debreczen, jan. 18.

A debreczeni kir. tábla s főügyészség, a törvényes, ügyészség és járásbiróság és az ügyvédi kar tagjai szombaton este barátságos vacsorára gyűltek össze családtagjaikkal együtt a Bika disztermében. 180 személyre volt terítve s egy kettő kivételével ugyszólván minden hely el volt foglalva.

8 órakor gyülekezett a társaság s 8-tól 9-ig, a mikor a vacsora kezdődött, kölcsönös bemutatkozásokkal megindult, habár csak lassan és nehezen, az ismerkedés. A vacsora igen kedélyes hangulatban folyt les egyik legnagyobb érdeme az ami hiányzott. Hiányzott ugyanis a tósztok árja és még sem érezte senki hiányát. A vacsora után fél 11-től kezdve a fiatalok a Magyar fiuk vig zenéje mellett tánczra perdült s míg az öregebbek, komolyabbak ismerkedtek, be-zélgettek, poharazva diskuráltak, a fiatalok nemes hévvel s valósigos ifjú tüzzel tánczoltak egészen hajnali 3 óráig, a mikor e kedves mulatságnak, mely még eddig szokatlan volta miatt sokakban azt az aggodalmat keltette, hogy talán nem sikerül úgy, a mint sikerülnie kellene, baljósatuk ellenére a legvidámabb hangulatban vége szakadt. Mindenki azzal a gondolattal távozott, hogy meg van törve a jég, át van lépve az a határvonal, a mely eddig ez egymáshoz hasonló, de eddig legalább kevésbé érintkezett különböző társadalmi köröket elválasztotta s hogy ilyen forma estélyeket többször is rendezni kéllene, mert a siker most már bizonyos, s a többi még ennél is jobban kell hogy sikerüljön.

Ott voltak: Puky Gyula kir. táblai elnök nevével, Csathó Ferenc tanácselnök nevével és leányával, Széll Farkas tanácselnök nevével és leányával, Cserna Vincze kir. főügyész, Dr. Kola János ügyvédi kamarai elnök nevével, Balogh Imre a kir. törvény elnökhelyettese nevével, Nyers Lajos kir. táblabíró nevével és leányával, Pongrácz Jenő kir. főügyési helyettes, továbbá a királyi tábla részéről még: Draveczky Adorján leányával, Dr. Horváth Dezső, Hieronymi Béla nevével és sógornevével, Naményi József nevével és Pálffy Katával, Comanescu Sándor nevével, Garam Jenő nevével és Szöllösy Margittal, Danilovics Elek nevével és Jakab Mariskával, Kovács Antal nevével, Mérey Ottó nevével és lányával, Sárói Szabó László nevével, Dr. Kiss Endre nevével, Giczey Gyula, Dr. Bakó József nevével, Gálffy István elnöki titkár stb. Ott voltak még a törvényes rész-

ről Bay Gábor, Nagy Károly, Rottler Béla, Ujhelyi András, Komlóssy Dezső nyugalm. törv. bír., Lengyel Imre nyug. törv. bíró, Tatay Ferenc nevével, Dr. Vass Antal, Dr. Kósa Zsigmond kir. ügyész, Sárvary Lőrincz kir. járásbíró, Dr. Simonffy Béla alügyész, Budaházy Zoltán albíró stb. Ott voltak még Paksy Imre kir. közjegyző nevével, az ügyvédi karból: Szilágyi Károly ügyv. kamarai elnökhelyettes nevével, Komlóssy Arthur, Dr. Medve Kálmán nevével, Takács Ferenc, Kovács Gábor nevével és Nemes Irénnel, Szilágyi Imre nevével, Dr. Magos György nevével, Tóth Antal, Márk Endre nevével Torday Gábor, Dr. Nagy Lajos, Des Combes Henrik nevével, Dr. Irinyi István nevével, Mészáros József nevével és leányaival Czégely Ferenc nevével és leányával, Dr. Kardos Samu nevével, Kovács József nevével, Osváth Ferenc, Ábrahám László, Szinay G. ula, Hanke Emil, Márton Imre, Dr. Popper Mór, Dr. Kemény Móricz, Molcsányi János, Dr. Balkányi Miklós, Vályi Nagy Gusztáv, Dr. Hollander Dezső, Vadon Sándor és még számosan.

A négyeseket 36 pár tánczolta. Hogy maga az estély oly vidám hangulatban folyt le s hogy csakugyan egy barátságos fesztelen és kedélyes multság fejlett ki belőle, abban a főérdem tagadhatatlanul az ottani ügyes rendezést illeti meg.

Vegyes hírek.

— **S orgalmas járásbiróság a h. n. á. n. á. s. j.**, mely a múlt évben 10983 ügy darab közül csak kettőt nem intézett el, — ez a kettő is, mely hátralékol jött át az új évre, bagatell ügy.

— **Judic asszony meg Kopácsy Juliska.** Bájos jelenetek volt színhelye a mi nap a budapesti népszínház szinpada. Judic asszony a francziák Blahánéja vendégszerepelt egy francia társasággal együtt a népszínházban. A „Szenes leány, szenes legény“ czimen őt mért francia operette-ben csillogtatta ragyogó tehetségét a művésznő. Előadás előtt újságírók látogatták meg öltözékében. **K a r o z a g** Vilmos barátunk — amint ezt a **M. H.**-ban olvassuk — szerényen kérte a művésznőt, küldjön a feleségének is egy száll virágot, hogy azt örök emlékül megőrizze. Judic meghallván, hogy egy budapesti kollégájáról van szó, hirtelen megfordult s egy csinos virágbokrétát kapott föl az öltözőasztaláról.

— **Ime, szólj, vigye el a kedves neje nek s adja át melléje üdvözlőmet!**

Kopácsy Juliska mikor a bokrétát megkapta, boldogan rohant föl a szinpadra, hogy a szeretetreméltó ajándékot megköszönje. De Judic akkor már a Szenes leány jelmezében volt: az arca festékekkel és korommal volt tele. Kopácsy Juliskát ez azonban nem akályaolta meg abban, hogy a nagy francia kollégának kezeit, arcát, nyakát össze ne esókolja.

— **Nono kedvesem: mondá Judic asszony megindulva, hiszen kegyed egészen el érzékenyit engem a szeretetével!**

A népszínház csinos primadonnája e közben egészen tele mázolódott korommal, úgy hogy most már mind a ketten olyanok voltak, mint a kéményseprők.

— **Le ne törölje, — kacagott a művésznő pajzánu, — most legalább van valami Judic-emléke.**

* **Gyilkosság Nagyváradon.** Nagyváradon szombaton meggyilkolva találtak egy Szwarc Gusztávné nevű kofát. Fejszével verték agyon; a véres fejszét meg is találták mellette. Még élt, a mikor megtalálták, bár a koponyáját felhasította a fejszecsapás. Ki akarták kérdezni de szólni már nem tudott. A gyilkosságot a meggyilkoltak első férjétől való fia, Klein József délután jelentette meg a rendőrségnek. Hogy rablás történt-e, azzal még nincsenek tisztában. A gyanu egy Karger Józsefné nevű asszonyt és a meggyilkolt fiát terheli, kiket el is fogtak.

* **A zsidók és keresztények közötti társadalmi különbség.** A felsőtöttösi fiatal zsi-

dóság szintén gyűlést tartott a zsidó vallás recepcziója ügyében. Ezen a gyűlésen megjelent egy zsinóros nadrágos, atillias, nagy tajtpipás keresztény hazafi, akit a legelső közszótmondónak tartanak a vidéken és közkívánatra hezzászóltott a tárgyhöz és a többek között a következő argumentumot mondotta: „T. Gyűlés! Azt hiszik uraim, hogy az izraelita hitvallásnak netaláni recepcziója folytán a zsidók és keresztények közötti eddig áthidalhatatlan társadalmi ür ki lesz egyenlítő? Nem, és nem! a kiegyenlítésről szó sincs! A zsidók maradnak továbbra is a hitelezők és mi keresztények azoknak minden kori adásai! (Nagy derűtség! Éljen Tarjagos Illés!)

* **Egy Bonaparte hörtönben.** Bonaparte Lajos herceget, a nemrég elhunyt Luczián herceg fiát, Londonban család miatt elfogták. Négy évvel ezelőtt Man szigeten nőül vette Clovis Rosaliet s mikor Angliába értek, azt mondta, hogy nagy bajba fog jutni, ha tetemes pénzösszegre nem tesz szert. A nő átadta neki 200 000 frank értékű ékszereseket, a herceg pénzzé tette s aztán otthagya nejét a faképnél és nőül vett egy Scott Laura nevű leányt. A bíróság most számon kéri a nagy név szélahamos viselőjét.

* **Egy angol expedició veresége.** Afrikában ismét vereséget szenvedett egy expedició. A Nyassaföldi angol földéki társaságnak Johnston angol konzul vezénylete alatt álló csapatát érte a sors. Mint egy mozambiquei távirat jeleuti, az arabok és rabszolgavadászok megtámadták Makandjára városát. Három angol, seik és 6 henzülött meghalt; 2 angol és 8 seik súlyosan megsebesült. Maguire kapitány a vízbe fult. Az arabok békeajánlatokat tettek, midőn azonban két angol tiszt a béke alkudozások végett megjelent, az arabok megölték őket. Az angol társaság haladéktalanni ágyukat lö és élelmiszereket kerit. Hír szerint az arabok megbüntetésére új expedició kel utra.

* **Az E. M. K. E.** budapesti közgyűlésére nagyban folynak az előkészületek, Sándor József alelnök ez ügyben már négy hete a fővárosban tartozkodik. A február 2-diki értekezletre 500-nál több meghívót küldenek szét. A rendezőség ki akarná eszközölni, hogy a közgyűlés napján minden fővárosi színházban az E. M. K. E. javára legyenek az előadások. A redoutuban tartandó közgyűlés után a Margitszigeten közebedet terveznek este pedig táncmulatságot. Szó van regatta versenyéről, az ország tanuló ifjuságának nagy összejöveteléről és szövetséggé szerveződéséről. A rendezésre a februári értekezleten központi választmányt fognak szervezni négy bizottsággal. A felhívásokat ez értekezletre gróf Károlyi Tiborné urnó, gróf Dessewffy Aurél, Kamermayer Károly és az elnökség többi tagjai fogják kibocsátani. — Az E. M. K. E. alelnöke, Sándor József tisztelgett Baross Gábor miniszternél és megkérte, hogy a munkások vasárnapjának szellemi és erkölcsi értékesítésénél vegye igénybe az E. M. K. E. intézményeit, népkönyvtárait, olvasókönyveit sat. A miniszter azt felelte, hogy igénybe fogja venni a közművelődési egyesületeket és közölni is fogja az E. M. K. E.-vel ide vonatkozó irányelvet, de egyelőre csak Budapestten tesz kísérletet.

A hiuság subában.

— A diesőségért egy nyulat. —

A szerkesztőségben a szokott lámpavilág és tollak perozegése hátulról tüzmeleget lehelő kályha elülről a besipolót hideg szél. Az asztalon a tentacsapok (kinek kinek saját külön sertéstelepe) szinte összehúzódnak és belebujnak a vörös itatós zapirosba, de persze, a szellem az szabadon csapong az írásk fölött hidegben melegben egyaránt.

Hát bekopog egyszer egy jól felszubázot. atyafi. Hideget és szénszagot hoz magával. A bajusza dres. A szeméi alázatosan bámul

nak. A sapkáját leteszi szépen az ajtó mellé a földre.

— Itt csinálódik az ujság? kérdezi körültekintve.

Miután biztosítottuk, hogy az ujság ényl eg itt csinálódik és nem a sarki szabóműhelyben: előhuz a suba alól egy —nyulat.

— Ezt a micsodát hoztam.

— Kinek hozta?

— Maguknak.

— Ki küldi?

— Senki. En magam adom.

— De miért?

— Csak úgy — felel az atyafi, letéve a nyulat a sarokba.

— Valami oka csak van az ajándéknak?

— Semmi, éppen semmi.

— Talán megtetszett kendnek valami az ujságban?

— Dehogyan tetszett. — Nem tetszett nekem semmi.

— Nem is előfizetünk?

— Nem biz' én. Nem is tudom mi az?

— Hát akkor igazán nem értjük kendet.

Az atyafi fölveszi a sapkáját.

— Csak éppen, mert házasodni akarok.

— Mi közünk nekünk ahhoz?

— Nem is magukért, hanem az asszoy miatt, Csikós Borbála a neve.

— Hát aztán?

— Az enyém Balogh József.

— Még mindig nem értjük kendet.

Az atyafi suttogva mondja az egyik munkatárs füléhez hajolva:

— Tegyenek ki az njságba.

Közgazdaság.

Szabolcs-vármegye dohánytermése. Szabolcsban 1891-iki dohánytermés mennyiségileg sehol sem hagyott kívánni valót; a termés oly jól sikerült, mint régen nem, s minőségileg is kevés lénén a kifogásolni való, általában véve a dohány, ha nem is bőséges, de legalább kielégítő jövedelmet nyújt a termelőknél. A termés eredményt a szabolcsi gazdák 7—12 métermázsára teszik kat. holdankint, és így átlagban felül van a 9 métermázsán, s ezen mennyiség, tekintve azt hogy Szabolcs-megye Magyarország elsőrangú dohánytermelő helye, nemcsak területileg, de a termék minőségére való tekintettel is — igen nagy s jó eredmény. Szabolcs-megyében körülbelül 15,000 kat. hold volt dohánynyal beültetve és így mintegy 150,000 métermázsas dohányja termett 1891-ben, holott 1890-ben csak 88,000 métermázsas.

Uj bankkormányzó. Az osztrák-magyar bank főkormányzója, Moser lovag, hir szerint rövid idő múlva visszavonul az állásról. Már tavaly, nagy betegsége idején szó volt róla. Utóda Kantz Gyula lesz, az osztrák-magyar bank magyar alkormányzója.

Csodatinta.

avagy

a legjobb eszköz szerelmi titkok megőrzésére

Most egy tintát találtak fel, mely készül kobalt vagy nickel cloridból és az a jó tulajdonsága van, hogy tele lehet vele írni egy papírlapot, a nélkül, hogy egy betű is látszenék a szerelmes szavakból. És így a szive választottjának bárki nyíltan küldhet levelet, a nélkül hogy bárki argus szemekkel leleskedő taták, mamák, nevelők, vagy férj csak egy piczike vonást is láthatna abból a szerelmes üzenetből, mely egy olyan darab papírra van írva, a melybe esetleg bonbon vagy valami egyéb tárgy van megegyezés szerint csavarva.

A titkos sorok átvevője azután a kebelébe rejtí a szerelmes üzenetet tartalmazó papírt s ha szive elég forrón dobog a levél írója iránt, ennek levétől, a mint a papír átmelegszik, az egész üzenet széphalványkék vonásokban leolvasható a papírról.

S a mint a papír ismét kihül, az írá-

ismét eltűnik. Ez a tinta ideálisabb szerelmese számára való. Van azután a szakácsnék szobaciczusok számára is. Ez kénsvából, vagy sósavból készül s a vele tele írt papír, lapon szintén nem látszik egy betű sem.

A mint azonban a forró plattnre teszik a papírt, azon rögtön szép fekete betűkkel át ég az egész írás s annak minden vonása kiolvasható. Ha azután olvasás közben valaki megépi az olvasót, ez markábau hirtelen összegyűri a „kiütött“ szerelmeslevelet tartalmazó papírt s a gyűrés következtében kihull a levés minden betűje, úgy hogy a kíváncsi szemek még ha erőszakkal birtokukba kerítik is a levelet, nem képesek annak kiolvasni egyetlen betűjét sem.

A tinta egyébként is nagyon praktikus.

Minden ember a váltóját, az adós levelét ez eltűnő tintával írja. Mire a követelés érvényesítésére kerül a sor — hftelező perelhet — üres papírral.

A catói jellemek mind eltűnő tintába merítgelik aranytiszta tollukat. Ha aztán később az előbbi levél tartalmával — homlok egyenest ellenkezőt írják — nem olvashatják rájuk az antik karakterükre foltot vető sorokat.

A férjek nem retteghetnek többé, hogy ha véletlen a kabátja zsebében felejtettek egy illatos levélkét, s abban azt a felesége kandi, piczi ujjacskaí megtalálják — mire előbbük tartják a levelet, a hűtlenség lesújtó bizonyítéka helyett — tiszta fehér lap van a kezében!

És így, zikker, hogy kevesebbnek lesznek — a váltópörök is!

E csodatintáról szó van már Id. Dumas Sándornak „Monte Christó“ című regnyében is. Ebben a regényben t. i. egy ilyen kiölt értesítésből tudja meg Dantos Edmund fogolytársa, hogy a Monte Christó szigeten elrejtett tömérdek kincset mily módon lehet fölfedezni.

Leszállított árak!

Leltározás alkalmából Deczember 1-től kezdve az összes raktárunkon lévő

női ruhaszöveteket,
fekete divat-kelméket is,

SZINES MOSÓ VELEZEKET

téli gyapju nagykendőket,

triko derék és gyermek ruhákat,

valamint

szőnyegeket

Smyrna, Axminster, Brüssler, Tapestry

és hollandi nagyszőnyegeket is,

függönyöket

mélyen

leszállított árakon

árusítjuk el.

Szabó Lajosfiai

Dobreczen, Rózsater.

Legfelsőbb helyen engedélyezett

„DUNA“

biztosító-társaság.

Van szerencsém ezennel közhirrre tenni, miszerint a

„DUNA“

biztosító társaság, debreczeni főügynökségét reám ruházta.

Az 1867. évben alapított „DUNA“ biztosító-társaság kezességi tőkéit, részvénytőke, nyereségy- és díjtartalékokban 6,775.926 forintot tesz, a díjkötelezvények összege pedig 4,948,443 forintot, az összes kezelési tőke tehát 11,724,359 forint.

A „DUNA“ elfogad biztosításokat, meghatározott, előnyös díjak mellett

a). Tűzkárok ellen, lakházak, gazdasági épületek, és mezei terményekre, gyárakra, butorok és házi eszközökre, valamint áru raktárakra stb.

b). Jégkár ellen mindennemű mezei terményekre,

c). Szállítási károk ellen, tengeren és vasutakon.

d). Az ember életére. tőkéket és évi járadékokat.

Megemlitendőnek vélem még, miszrint az elő forduló károk pontosan vétetnek fel és gyorsan fizettetnek ki.

Huszár Károly,

főügynök, Debreczen és vidékére.

Iroda: Piacz, Biedermann ház.

Szives tudomásul!

A közelgő farsangra nagy választékban érkeztek raktárra

báli szövetek, színes selymek

francia VOILE-ok,

atlas, satin és batistok

továbbá

legyezők, virágok, csipkék,

báli belépők,

melyeket igen olcsón árusítunk el.

Szabó Lajos fiai

Debreczen, Rózsatér.

RUMBOLD B.

czim- és czimer-festészeti, papírmásé művek, zászló és disztési cikkek gyára.

Alapítottatott 1842.

Czim- és czimer-festészeti tárgyak,

családi czimerek,

kamarási táblák és családfák összeál-

litása és műfésése,

plasztikus

papírpép-művek.

Választási zászlók és Jelvények.

Menny ezet-

disztmények (rosetták)

és disztési tárgyak, kölcsön

és eladási árban.

Disztések ünnepélyekhez.

GYÁR.
külső váci ut 1722.
Telefon. 907.

IRODA.
IV., muzeum körut 13.
Telefon. 52-09.

Debreczeni és Budweiszi gyártmányú

agyag kályhák

Dolhai, Chiznovizi Nadrági és Friedlandi

vaskályhák

fa- és szén-fűtésre,

szabályozható köpeny és Meidingi-kályhák,

acél vagy zománzos köpenyvel.

Legnagyobb raktár korcsolyákban.

Halifax, Merkur, Matador és Rohoney

rendszerben, sima palirozott és állanyozott (nikl) kivitelben.

Tengeri-kézi-morzsolók

különféle rendszerek szerint.

Tánczos R.-féle szabadalmazott (patent) tűzmenten betörés ellen biztosított

pénsekrenyek és kazeták

egyedülki képviselő

TÓTH GYULA

előbb TÓTH LAJOS és TÁRSA,

vasáru üzletében DEBRECZEN,

A VÁROSHÁZA SARKAN.

